

більшовицьким Шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому
райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 45(3502) | Неділя, 4 червня 1950 року. | Ціна 15 коп.

Покласти край бюрократичному ставленню до скарг трудящих

Вся діяльність більшовицької партії, радянського уряду і особисто товариша Сталіна пройната глибокою турботою за зміцнення нашої Батьківщини і поліпшення добробуту і громадян. Партия і уряд, товариш Сталін органічно з'єднані з найширшими масами трудящих, завжди уважно прислуховуються до їх голосу, вчасно реагують на всі запити і пропозиції.

Турбота про задоволення запитів трудящих—почесна і відповідальна справа, яка потребує повсякденної уваги з боку партійних, радянських і профспілкових організацій.

В. І. Ленін і Й. В. Сталін вказували, що перший-ліпший керівник, який відрівався від мас, стає нездатним виконувати поставлені завдання, скочується в болото бюрократизму.

Ці вказівки вождів більшовицької партії цілком стосуються до багатьох керівників працівників підприємств і установ нашого району. Мова йде про реагування на скарги трудящих. Редакція одержує десятки листів, у яких нерідко повідомляється про зловживання службовими обов'язками, нехтування державними інтересами, розбазарення громадського добра і т. п. Значну частину таких скарг редакція надсилає для розслідування і вживання заходів керівникам різних установ і підприємств.

Окремі керівні працівники—тт. Тимошенко (В. Токмацька міськрада), Воробйов (райлікарня), Чуйко (змішторг), Манойленко (райпрокуратура) та інші вчасно реагують на сигнали преси, приймають потрібні рішення. Але є й такі, що по-бюрократичному ставляться до задоволення вимог і пропозицій трудящих.

У квітні цього року в редакцію поступив лист, в якому працівники писали про зловживання в райпромкомбінаті. Ми надіслали його для реагування голові райплану тов. Федюшину. Останній навіть не повідомив редакцію про вживі заходи, крізь пальці дивиться на не-подобства, забув, що за листом стоять живі люди, яким дорогі інтереси держави.

Скаргу про хуліганські вчинки секретаря парторганізації колгоспу ім. Сталіна т. Єрка, який будучи п'яним, розігнав комсомольсько-молодіжні збори і побив секретаря комсомольської організації т. Биченка, редакція надіслала завідуючому відділу партійних, комсомольських і профспілкових організацій райкому КП(б)У т. Пахомову. Пройшло уже близько півтора місяці, однак Пахомов не спромігся повідомити читачів про вживі заходи райкомом.

Або взяти такий факт. Редакція зажадала відповіді від голови районного комітету фізкультури й спорту т. Чернуху на заяву про несправедливість футбольного судді т. Кабакова. Але останній категорично відмовився прислати відповідь, мотивуючи тим, що редакція не вказала автора, який писав цього листа!

Таку ж байдужість до скарг унаслідували і працівники районного відділу сільського господарства. Про них газета пише не вперше. Досить згадати, що сам завідуючий цього відділу т. Миронов не відповів на жодну з п'яти скарг, надісланих йому на реагування. Налушив їх ліктами на свою столі і помалку. А сигнали були серйозні. Колгоспники писали про зволікання весняної сівби, порушення агротехніки, Статуту сільськогосподарської артілі, про затягування прополочних робіт і т. д. Все це приводило до значного зниження врожайності сільськогосподарських культур і знецінення праці хліборобів. Як тільки можна спокійно проходити повз такі неподобства! А, між іншим, т. Миронову редакція неодноразово нагадувала про його борг перед читачами.

Зневажає скарги колгоспників і т. дуб, який виконував обов'язки старшого зоотехніка. У нього труться під сукном листи про занедбаність тваринництва в колгоспі ім. Ворошилова та про погану організацію праці на заготові сіна в артілі ім. Рози Люксембург.

Редакція досі чекає відповіді від заступника голови виконкому райради депутатів трудящих т. Білецького на лист групи фізкультурників, в якому вони критикували голову районного комітету фізкультури й спорту т. Чернуху за несправедливість висилку їх на фінальну зустріч по волейболу до міста Запоріжжя; про марні витрати на це близько 2 тисяч державних грошей.

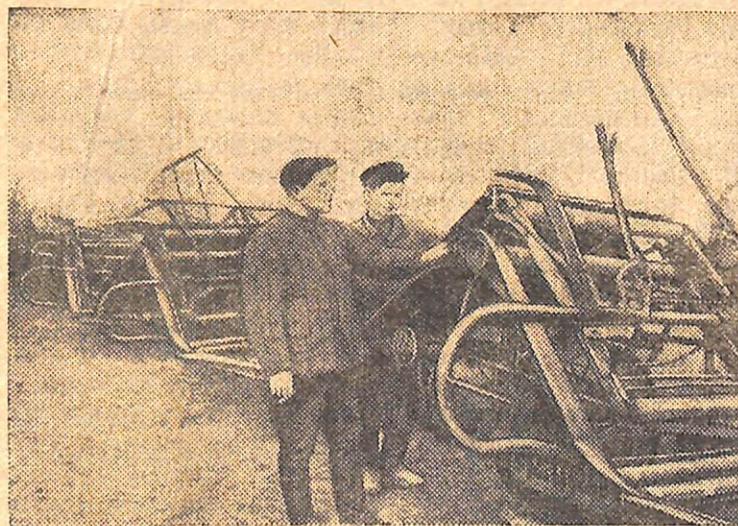
Фактів, що говорять про ігнорування скарг трудящих, можна навести багато.

Радянські люди—це нові люди, будівники комунізму, гідні громадян соціалістичної держави. Їх не можуть не хвилювати навіть незначні недоліки або помилки, коли ці недоліки і помилки заважають переможному рухові вперед. Ось чому керівні радянські і партійні органи не повинні лишати поза увагою жодного випадку бездущного ставлення до вимог і пропозицій трудящих, жорстоко карати тих, які вважають реагування на сигнали народу другорядною справою.

За першість у змаганні з Чернігівським районом

СТАРАНИЙ ОБРОБІТОК ПОСІВІВ—ГОЛОВНА УМОВА ВИСОКИХ УРОЖАЇВ

Швидко і високоякісно готовуватись до жнив

Механізатори Могилів-Подільської машинно-тракторної станції (Вінницька область) розгорнули ремонт збиральних машин.

На знімку: старший агроном МТС тов. КРИГУЛЬСЬКИЙ (ліворуч) і старший механік тов. БАЙЛЮК оглядають відремонтовані спноп'язалки.

Фото Ю. Копита.

Прескліше РАТАУ.

Темпи ремонту інвентаря—незадовільні

Хороші хліба ростуть на нивах колгоспу ім. Андре Марті. Багато сил і енергії приклади хлібороби, щоб вирости врожай. Зараз тут старанно додглядають посіви, закінчується повторне полоття просапних.

Колгосп напередодні вирішального етапу сільськогосподарських робіт—збирання врожаю.

Як же артіль ім. Андре Марті готовиться збирати хліба? На жаль—незадовільно. Хоч часу лишилось обмаль, проте з ремонтом збирального інвентаря не цоспішають. На подвір'ї кузні в безпорядку стоять 3 лобогрійки. 2 з них вважають полагодженими. Але це далеко не так. Зерновловлювачі розтріпні, ящики виймаються з трудом. Немає до машин набору необхідного інвентаря. Слаба ї пружина виключачеля.

А до третьої жатки ще й не цоспішають. На подвір'ї кузні в безпорядку стоять 3 лобогрійки. 2 з них вважають полагодженими. Але це далеко не так. Зерновловлювачі розтріпні, ящики виймаються з трудом. Немає до машин набору необхідного інвентаря. Слаба ї пружина виключачеля. А до третьої жатки ще й не цоспішають. На подвір'ї кузні в безпорядку стоять 3 лобогрійки. 2 з них вважають полагодженими. Але це далеко не так. Зерновловлювачі розтріпні, ящики виймаються з трудом. Немає до машин набору необхідного інвентаря. Слаба ї пружина виключачеля.

В колгоспій коморі недостатньо вил, граблів, жодної ручної коси. Голова колгоспу т. Рябушко заспокоюється тим, що цей інвентар в у членів артілі. Це добре. Але його слід

завчасно виявити, взяти на облік. Не готують ручних кіс і грабок до них, бо всю надію покладають на комбайні.

Транспортні засоби в колгоспі несправні. Ремонтують їх мляво. Невистачає безтарок. З вісіми потрібних є тільки шість. В половині слід перетягти шини, замінити діякі спиці, полатати ящики.

На збиранні працюватиме 2 комбайни. Щоб безперебійно відвантажувати зерно з-під бункерів, необхідно мати ще дві безтарки.

Колгоспні майстри працюють з холодочком. Робота починається не раніше сьомої години ранку. Обідній перерив триває до трьох годин. Ковалі тт. Білій й Перерва та плотник Шевченко мають більше, ніж по сотні трудоднів, а роботи їхньої мало видно.

Відеутній в артілі і робочий план на жнива та хлібоздачу. Бригада по відправці зерна не вкомплектована.

Колгоспники артілі ім. Андре Марті повинні без втрат зібрати виборений урожай та достроково віпоратися з виконанням першої заповіді.

Ф. Кущ.

НАША БАТЬКІВЩИНА

У Центральному музеї В. І. Леніна

У сітці партійної освіти закінчується навчальний рік. В Центральному музеї В. І. Леніна, експонати якого висвітлюють життя і діяльність великих вождів трудящих, засновників більшовицької партії і радянської держави В. І. Леніна і Й. В. Сталіна, в ці дні особливо людно. Сюди приходять слухачі гуртків по вивченю „Ко-

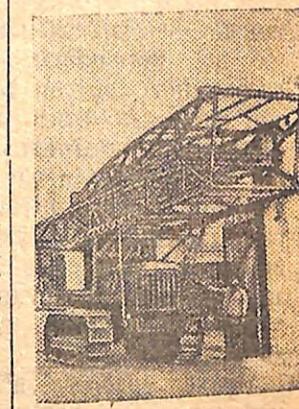
ротного курсу історії ВКП(б)“, вечірніх університетів марксизму-ленинізму і політшкіл, комуністи, які самостійно вивчають найважливіші твори класиків марксизму. Для них тут влаштовуються оглядові лекції-експурсії, які допомагають краще засвоїти пройдений на протязі року матеріал.

(ТАРС).

Відроджено Павловський парк

Вперше після дев'ятірічної перерви відкрився Павловський парк. Це один з найкрасивіших приміських парків Ленінграда. Він створювався по замислу найталановитіших російських художників та архітекторів XVIII і початку XIX століть.

Фашистські загарбники вирубали в парку до 40 тисяч дерев. Тепер цей чудовий парк відремонтувано. Посаджено десятки тисяч дерев, споруджено нові мости. Відновлено більшість скульптур і статуй.

На знімку: пересувний агрегат „Бакінец“—змонтована на тракторі складана вишка для буріння розвідувальних свердловин. Агрегат виготовлений машинобудівним заводом ім. лейтенанта Шмідта (Баку). Прескліше РАТАУ.

Великий революціонер і будівник соціалістичної держави

(До четвертої річниці з дня смерті М. І. Калініна)

Чотири роки тому, 3 червня 1946 року, наш народ зазнав тяжкої втрати: цього дня помер М. І. Калінін, один з засновників і видатних керівників більшовицької партії і радянської держави.

Син тверського селянина, пітерський пролетар, Михайло Іванович Калінін ніби вибрав у себе сподівання робітників, їх волелюбність, їх невгамовану волю до вільного життя, їх ненависть до гнообителів. Більше піввіку тому почав М. І. Калінін свою революційну діяльність. П'ятдесят років життя віддав М. І. Калінін боротьбі за визволення трудящих, боротьбі за соціалізм. Разом з Леніним працював він у перших підпільних марксистських гуртках і в «Союзі борьби за освобождення рабочого класа», піліч о піліч з Леніним і Сталіним він будував партію більшовиків, створював більшовицьку газету «Правда», брав активну участь у підготовці та здійсненні великої радянської революції.

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції Михайло Іванович Калінін обирається петроградським міським головою.

У березні 1919 року, після смерті голови ВЦВК Я. М. Свердлова, М. І. Калінін, за пропозицією В. І. Леніна, був поставлений на чолі радянської республіки. Справжнє знання життя робітників і селян, великий організаторський досвід, глибока теоретична підготовка, безмежна відданість справі комунізму—от яким знала партія товариша Калініна, коли йому волею радянського народу був довірений пост керівника верховного органу радянської держави. На цьому посту Михайло Іванович пробув 27 років, здобувши

гарячу любов і пошану всіх народів Радянського Союзу.

Політичний діяч ленінсько-сталінського типу, людина глибокої більшовицької принциповості, безмежної вірності партії і народові, гарячий захисник інтересів трудящих, М. І. Калінін був нещадний до ворогів ленінізму, ворогів радянської держави. Меншовики, есери, троцькісти, бухарінці, буржуазні націоналісти — всі і всілякі агенти буржуазії, які намагалися обманювати лозунгами, дворушництвом втіртися в довір'я народу і

до праці. «Любов до праці,— писав він у відомій своїй статті «Про моральний образ нашого народу», є одним з головних елементів комуністичної моральністі». Виступаючи з промовою перед учнями старших класів, Михайло Іванович говорив: «У нас у пошані всяка праця. Нема в нас праці нижчого сорту і праці вищого сорту. Справою честі, слави, доблесті й геройства є в нашій країні і праця каменяра, і праця вченого, і праця двірника, і праця інженера, і праця тесляра, і праця художника, і праця свинарки, і праця артистки, і праця тракториста, і праця агронома, і праця продавця, і праця лікаря і т. д.».

У роки Великої Вітчизняної війни товариш Калінін, будучи вже тяжко хворим, продовжував самовіддано працювати на посту керівника верховного органу радянської держави, віддаючи всі сили справі перемоги над німецькими та японськими агресорами. Михайло Івановича бачили і слухали бійці, офіцери та генерали Західного фронту, його бачили і слухали в ці роки трудящі не лише Москви, а й Куйбишева, Калініна, Ярославля, Горького, Іванова, Ленінграда, Баку. Полум'яні патріотичні виступи М. І. Калініна вселяли в нашу армію і народ непохитну віневність у торжество нашої справедливості.

Пам'ять про Михайла Івановича Калініна, про його неутомну борьбу за свободу і щастя народів нашої країни, за процвітання радянської Батьківщини запалює всіх робітників, селян та інтелігенцію на самовіддану працю в ім'я дальшого зміцнення соціалістичної держави, в ім'я повної перемоги комунізму в СРСР.

Збити його з ленінського шляху, зазнали на собі силу ніщівних ударів М. І. Калініна. Найближчий соратник Леніна і Сталіна, М. І. Калінін неутомно боровся проти ворогів партії і народу, за торжество ленінізму.

Всебічно освічена людина, глибокий марксист, який жадібно читав з усіх галузей науки й знання, М. І. Калінін все життя багато працював, зневажав ледарство і дармоїдів, любив працю, виховував у народі соціалістичне ставлення

Там, де привільно живеться ледарям

Обабіч дороги, що веде від Іванівки до Остриківки, розкинулися поля артілі ім. Красіна. Ліворуч молодий, хороший, але зарісний по коліна бур'янами колгоспний сад. Окрім дерев та густо затягнуті павутинкою гусениці. Листя майже зовсім немає. Більше до Остриківки, за вітрозахисною смugoю, теж сади, але належать вони колгоспу «Червоний українець». Видно, що тут робили спробу навести порядок. Міжряддя глибоко зорані тракторним плугом. Повивертали цілі глиби землі, але заволочити забули, просто допомогли суховіям висушувати ґрунт.

Праворуч дороги, на чудовій чорноземлі, що тягнеться низиною до річки, — картофляне поле. Місцями воно вже прополене. Вбогі пожовкі сходи ледь виділяються на загальному жовтому фоні. Як видно, прополка зроблена 2—3 дні тому, бо півметрової довжини стебла буркуни, свиріпи і іншого різнопорів'я щільно застилають поверхню ґрунту.

А в тім, в обох колгоспах надто велике стремління побільше копатися на власних садибах. І недивно, що з 217 чоловік праездатних артілі «Червоний українець» в прополці беруть участь максимум

Ми під'їжджаємо до села. Починаються присадибні ділянки колгоспників. Який разочарований контраст. В садах чистенько, дерева попідбліні, немає й признаку гусені. В городах цвіте картопля, зелені широколиста ботва буряків, на грядках дорідні кущі цибулі, часнику, помідорів, великі букети капусти.

Мій сусіда штовхає мене під бік: «Поглянь, оце і я скажу тобі, догляд. Тут урожай буде». Непогодиться з цим нікя не можна. Але прикро. Колгоспні городи знаходяться на заливних землях, зорані на зяб, пропололи б їх вчасно, та не раз, а двічі, тричі, як це зроблено на присадибних ділянках, вони б вигляділи значно краще, ніж городи особистого користування колгоспників.

А в тім, в обох колгоспах надто велике стремління побільше копатися на власних садибах. І недивно, що з 217 чоловік праездатних артілі «Червоний українець» в прополці беруть участь максимум

50—60, а в артілі ім. Красіна з 82—20.

В колгоспі «Червоний українець» появилася новіть—нові терміни—працездатний і «працеспособний». Причому до працеспособних відносять всіх, що можуть працювати тільки при наявності в них бажання, яке рідко появляється. Таких десятки. Ось здоровая молодиця Олена Живило. Однока. Має гектар садиби, корову. В себе на городі вже прополола декілька раз, а на колгоспному події ні разу не вдарила сапою. По оприділенню голови правління тов. Лагоди вона працеспособна, але не працездатна. Бачте, їй сповнилось 44 роки.

Дружина комбайнера Петруя Варвара заявляє: «Мій чоловік заробить. Навіщо гнати спину». Її віднесли до категорії працеспособних, ще б то таких, яким не обов'язково працювати в колгоспі. Брат голови Остриківської сільради Козачок Іван з своєю дружиною на роботу не ходять—теж працеспособні.

Десятки ледарів приховуються за спинами чесних колгоспників, користуючись однаковою з ними правами. І прав-

ління артілі байдуже дивиться на це.

Таких працеспособних не мало й в артілі ім. Красіна. Гладченко Ольга, Свиридова, Чернявська, Пуйда Одарка, Чобітько Марія, Палій Килина—люди, в яких одна мета: побільше увірвати з колгоспу. Четверта частина населення Іванівки вважає себе не членами артілі. То в них брат, то батько, то дочка, роблять десь на виробництві. Одного цього досить, щоб на роботу не ходити, а користуватися всіма правами колгоспників.

Згідно існуючого положення, всі члени артілі зайняті на адміністративно-управлінських посадах повинні виробити 30 процентів мінімуму трудоднів безпосередньо на роботі в полі. Але ця вказівка не виконується.

І в «Червоному українці», і в артілі ім. Красіна ледь-ледь закінчили першу прополку. Якщо її надалі тут ліберально ставитимуться до ледарів, вряд чи до початку жнів прополят вдруге. А бур'яни ростуть, зацвітають. Скорі візрівати будуть.

В. ВАЛЕНТИНОВ.

Від одного отеленя
В колгоспі «Сталінець»
рова Сміла народила дві бічків. В минулому рої
рова була штучно заплан
племінним биком еліт-ре
Нептуном. Корова і при
почувала себе добре.
А. ЖОЛІ

Слідами неопублікованих листів

Група працівниць В. Ток
ского елеватора повідом
листи до редакції про те, що
нарка Великотокмацького
зверну Григоренко зайняла
діжкою кормів на свиня
годувала ними власні са
Крім того, вона обурлило
лась з громадянкою Роман
яку тримала в себе за хві
бітницю. Григоренко ско
ї також на крадіжку фуражу
примушувала виконувати
особисті службові обов'язки
свинярнику, а інколи й бу

Директор елеватора Т
кін повідомив редакцію
ведені в листі факти
підтвердились. За систе
крадіжку фуражу ставлення до громадян
ненко, Григоренко зияла
ти. Завгоспів заготзерно
ченку, який, знаючи про
подобства, не реагував на
внесено суверну догану.
діяника Романенко висел
ректорії елеватора.

Редактор В. КАЛУЖ

Колгоспники артілі ім. Шевченка (Джулинський район Вінницької області) старанно доглядають лісонасадження.

На знімку: лісівницька ланка колгоспу проводить обробку міжрядя і розчищує смуги. Ліворуч колгоспний лісівник Антон Сильович МАРУНИЧ.

Фото Ю. Конита.

(Прескліше РАТАУ).

Дбайливо доглядати за лісополосами

Полезахисні лісонасадження вимагають самого старанного догляду. Для доброго росту їм потрібна волога і світло. Щоб зберегти і нагромадити вологу, лісополоси слід тримати в чистому розпущеному стані. Дерева першого і другого року посадки вимагають п'ятишестиразової прополки. Перша проводиться в кінці квітня, друга і третя—у травні. Цієї вимоги дотримуються в колгоспах ім. Сталіна, ім. Політвідділу та «Гіант».

Але так доглядають лише в незначній частині артілей. В більшості поки що на це мало звертають уваги. Наприклад, в артілі «Червоний українець» на 5-гектарах нової лісосмуги не проведено жодної прополки. Дозривають бур'яни і в посадках артілі «Червоний партизан». Погано доглядають за майбутніми вартовими врожаїв і в колгоспах ім. Енгельса (голова т. Зась), ім. Мануйльського (голова т. Гудзенка), ім. Куйбишева (голова т. Хіт-якій) пройшов спеціальні місячні курси, послали машини з міні-комбайнами. При цьому слід згадати, що ви написали жодного вершка про смуги, звітує про посадку 142 гектарів лісосмуги першої раз облікувано 83, другої—39, а третьої прополки приступили тільки одиниці.

Л. ТЕРЕЩЕНКО
старший агролісомеліоратор
райвідділу сільськогосподарської
господарської

Двоє телят

Від одного отеленя
В колгоспі «Сталінець»
рова Сміла народила дві бічків. В минулому рої
рова була штучно заплан
племінним биком еліт-ре
Нептуном. Корова і при
почувала себе добре.
А. ЖОЛІ

Слідами неопублікованих листів

Група працівниць В. Ток
ского елеватора повідом
листи до редакції про те, що
нарка Великотокмацького
зверну Григоренко зайняла
діжкою кормів на свиня
годувала ними власні са
Крім того, вона обурлило
лась з громадянкою Роман
яку тримала в себе за хві
бітницю. Григоренко ско
ї також на крадіжку фуражу
примушувала виконувати
особисті службові обов'язки
свинярнику, а інколи й бу

Директор елеватора Т
кін повідомив редакцію
ведені в листі факти
підтвердились. За систе
крадіжку фуражу ставлення до громадян
ненко, Григоренко зияла
ти. Завгоспів заготзерно
ченку, який, знаючи про
подобства, не реагував на
внесено суверну догану.
діяника Романенко висел
ректорії елеватора.

Редактор В. КАЛУЖ